

Tijdschrift voor Neerlandistiek in Scandinavië en ommelanden

Marc Kregting
Januar 2007

Poëzie - een keuze van Arnoud van Adrichem

Marc Kregting (1965) schreef negen boeken die zich bewegen in het grensgebied van poëzie, proza en essay.

Recentste titels:

Dood vogeltje (Wereldbibliotheek, Amsterdam 2006)

Laden en lossen (Vantilt, Nijmegen 2006).

© Marc Kregting

Nog bevend verder: dit brood nog, dit wen
met kleine resten tover, vooral niet omzien
– ach, nu zijn je boeken nat, hoe zul je
straks die mooie lassen in je denk verlaten.
Zie je dat rood ginds lieve, je bent de weg,
toch allang geen paadjesboot meer, voorbij
die maan – wanneer er afzicht van haar zal
ontneemt ze slechts, heb je moe wit gewed,
zo'n veilig bezwaande hak en binnen lover.

Uit: Zie je dat rood. Gedragslijnen (Druksel, 2004)

© Marc Kregting

71+

Logischerwijs is de wijsheid op het vinkentouw.
Dit komt door het rekkelijke, dat elders zorgt
te besnuiven. Waarvoor de lijmstok gehanteerd.
Er daalt een lange diepe vrede. De pastorie nog
even bekoorlijk en de tuin nog even luisterrijk.
Dit komt door het nieskruid. De priester in zijn
koothemd die op een gevaarlijke rinoceros lijkt.
Gods woord driewerf ingenomen. Niets wijst op een
drieste revolte. Het asvat gebruikt als intercom.

Uit: *Hakkel je, hakkel je. Brieven* (Prometheus, 2000)

© Marc Kregting

– O de blijdschap waarmee je krachten
verspeelt aan wat elk men van zekere
leeftijd heeft te aanbidden geleerd.
Dat is deugd en een deugd wacht niet
op sein zalig, wil ook niet. Wellicht
valt in je omtrekken het afwezig zijn
te vijzel op elk van mens gegadigde.
Voor zo'n verkwikkelijkheid een natje.
Als prachtig traanautomaat zo zelden
raak je verstrooid. Dat is lijfspreuk:
recept ondergraad met inwilligen van
het sectiehoofd. Je bent maar slapper
en wordt steeds warmer en dat is niet
iets waarop elk men zich nog verheugt –

[ongepubliceerd]